

Hugo Bouter

Bent u een zoon van de vrede?

'En welk huis u ook binnengaat, zeg eerst: Vrede zij dit huis. En als daar een zoon van de vrede is, dan zal uw vrede op hem rusten, maar zo niet, dan zal die op u terugkeren'.

Lukas 10:5-6

De uitdrukking 'zoon van (...)' dient in het Bijbelse spraakgebruik ertoe om iemand te vereenzelvigen of te associëren met een bepaalde plaats of toestand. Zo is er ook sprake van 'de zonen van deze eeuw' en 'de zonen van het licht' (Luk. 16:8; Joh. 12:36). Kinderen van God zijn namelijk 'kinderen van het licht' (Ef. 5:8). Het licht van God is de oorsprong van het nieuwe leven in Christus. Het is de sfeer waartoe wij nu behoren, omdat wij zijn overgegaan vanuit de duisternis in het licht.

En wie deelhebben aan de eerste opstanding zijn ook 'zonen van de opstanding' (Luk. 20:36). Barnabas was een 'zoon van de vertroosting' (Hand. 4:36). Terwijl de ongelovigen worden gekwalificeerd als 'zonen van de ongehoorzaamheid' (Ef. 2:2; 5:6), zijn de gelovigen juist 'kinderen van de gehoorzaamheid' (1 Petr. 1:14).

Een 'zoon van de vrede' is dus iemand die in een duidelijke relatie staat met de vrede, doordat hijzelf de vrede kent en die ook uitdraagt. In het licht van de brieven van het Nieuwe Testament zouden we kunnen spreken van iemand die door het geloof vrede met God heeft gevonden door onze Heer Jezus Christus (Rom. 5:1). Praktisch gezien mogen christenen ook de vrede *van* God, die alle verstand te boven gaat, kennen en genieten (Fil. 4:7).

In het verband van Lukas 10 gaat het specifiek om mensen die openstaan om het aanbod van vrede te ontvangen, personen die positief reageren op de vredegroet

van de predikers van het Koninkrijk van God. Hoewel de hier beschreven praktijk ook hedendaagse predikers tot voorbeeld kan dienen, moeten we bedenken dat de taak van de zeventig – evenals die van de twaalf – speciaal op het volk Israël betrekking had en gepaard ging met bijzondere volmachten van de kant van de Heer (vgl. Matt. 10:1-15). In de eindtijd zal deze opdracht van de komende Koning weer door Joodse predikers ter hand worden genomen en zij zullen met de steden van Israël niet zijn klaargekomen voordat de Zoon des mensen terugkomt (Matt. 10:23).

Het aanbieden van vrede en zegen door de prediker van het evangelie van het Koninkrijk, als hij een huis of een stad binnengaat, wordt hier voorgesteld als iets heel persoonlijks. De vrede is een tastbare realiteit, iets dat op hem rust. De Geest van God rust immers op de boodschappers en Hij heeft hen gezalfd voor hun zending (vgl. Num. 11:25 LXX). Daarom is er telkens sprake van ‘uw vrede’, de sjaloom die persoonlijk wordt aangeboden en die ook kan terugkeren als er geen openheid voor de boodschap is. Bij de uitzending van de twaalf in Mattheüs 10:12-13 vinden we soortgelijke bewoordingen.

*Kom, o kom met al uw noden,
vrede wordt u aangeboden.
Vlucht dan, eer u sterven moet,
met uw zonde aan Jezus' voet.*

